

תמיד ז:ד – מדות א:ג

פרק ז – משנה ד

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש, ביום הראשון היו אומרים (תהלים כד), לה' הארץ ומלוואה תבל וישבי בה. בשני היו אומרים (שם מח), גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. בשלישי היו אומרים (שם פב), אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. ברביעי היו אומרים (שם צד), אל נקמות ה' אל נקמות הופיע וגו'. בחמישי היו אומרים (שם פא), הרנינו לאלהים עוזנו, הריעו לאלהי יעקב. בששי היו אומרים (שם צג), ה' מלך גאות לבש וגו'. בשבת היו אומרים (שם צב), מזמור שיר ליום השבת, מזמור שיר לעתיד לבא, ליום שכלו שבת מנוחה לחיי העולמים:

הדרו עלך מסכת תמיד
מזל טוב!

מסכת מידות פרק א – משנה א

בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, ובבית הניצוץ, ובבית המוקד. והלויים בעשרים ואחד מקום. חמשה, על חמשה שערי הר הבית. ארבעה, על ארבע פנותיו מתוכו. חמשה, על חמשה שערי העזרה. ארבעה, על ארבע פנותיה מבחוץ. ואחד בלשפת הקרבן, ואחד בלשפת הפרכת, ואחד לאחורי בית הכפרת:

פרק א – משנה ב

איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר, ואבוקות דולקין לפניו, וכל משמר שאינו עומד, אומר לו איש הר הבית, שלום עליך. נפר שהוא ישר, חובטו במקלו. ורשות היה לו לשרף את כסותו. והם אומרים, מה קול בעזרה. קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין, שישן לו על משמרו. רבי אליעזר בן יעקב אומר, פעם אחת מצאו את אחי אמא ישר, ושרפו את כסותו:

פרק א – משנה ג

חֲמִשָּׁה שְׁעָרִים הָיוּ לְהַר הַבַּיִת. שְׁנֵי שְׁעָרֵי חֻלְדָּה מִן הַדְּרוֹם, מְשֻׁמְשֵׁין
בְּנִיסָה וַיְצִיאָהּ. קִיפּוֹנוֹס מִן הַמְּעָרָב, מְשֻׁמְשֵׁין בְּנִיסָה וַיְצִיאָהּ. טְדִי מִן
הַצָּפוֹן, לֹא הָיָה מְשֻׁמְשֵׁין כְּלוּם. שְׁעַר הַמְּזֻרְחִי, עָלִיו שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה צוֹרָה,
שָׁבוּ כֹהֵן גָּדוֹל הַשּׁוֹרֵף אֶת הַפָּרָה וּפְרָה וְכָל מִסְעָדֶיהָ יוֹצְאִים לְהַר
הַמְּשֻׁחָה:

מידות א:ד – א:ז

פרק א – משנה ד

שבעה שערים היו בעזרה, שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח.
שבדרום, שער הדלק. שני לו, שער הבכורות. שלישי לו, שער הכמים.
שבמזרח, שער נקנור, ושתי לשכות היו לו, אחת מימינו ואחת משמאלו,
אחת לשכת פנחס המלביש, ואחת לשכת עושי חבתין:

פרק א – משנה ה

ושבצפון, שער הניצוץ. וכמין אכסדרה היה, ועליה בנויה על גביו,
שהכהנים שומרים מלמעלן והלויים מלמטון, ופתח היה לו לחיל. שני לו,
שער הקרבן. שלישי לו, בית המוקד:

פרק א – משנה ו

וארבע לשכות היו בבית המוקד, כקיטונות פתוחות לטרקלין, שתיים
בקדש ושתיים בחל, וראשי פספסין מבדילין בין קדש לחל. ומה היו
משמשות. מערבית דרומית, היא היתה לשכת טלאי קרבן. דרומית
מזרחית, היא היתה לשכת עושי לחם הפנים. מזרחית צפונית, בה גנזו
בני חשמונאי את אבני המזבח ששקצום מלכי יון. צפונית מערבית, בה
יורדים לבית הטבילה:

פרק א – משנה ז

שנים שערים היו לבית המוקד, אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה.
אמר רבי יהודה, זה שהיה פתוח לעזרה, פשפש קטן היה לו, שבו נכנסין
לבלש את העזרה:

מידות א:ח – ב:ב

פרק א – משנה ח

בית המוקד, כפה, ובית גדול היה, מקף רובדין של אבן, וזקני בית אב
ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם, ופרחי כהנה, איש כסתו בארץ:

פרק א – משנה ט

ומקום היה שם, אמה על אמה, וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה
בה, ושלשלת שהמפתחות היו תלויות בה. הגיע זמן הנעילה, הגביה את
הטבלא בטבעת ונטל את המפתחות מן השלשלת, ונעל הכהן מבפנים,
ובן לוי ישן לו מבחוץ. גמר מלנעל, החזיר את המפתחות לשלשלת ואת
הטבלא למקומה, נתן כסותו עליה, ישן לו. ארע קרי באחד מהם, יוצא
והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקים מכאן ומכאן, עד
שהוא מגיע לבית הטבילה. רבי אליעזר בן יעקב אומר, במסבה ההולכת
תחת החיל יוצא והולך לו בטדי:

פרק ב – משנה א

הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה, רבו מן הדרום,
שני לו מן המזרח, שלישי לו מן הצפון, מעוטו מן המערב. מקום שהיה
רב מדתו, שם היה רב תשמישו:

פרק ב – משנה ב

כל הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאין דרך שמאל,
חוץ ממי שארעו דבר, שהוא מקיף לשמאל. מה לך מקיף לשמאל, שאני
אבל, השוכן בבית הזה ינחמד. שאני מנדה, השוכן בבית הזה יתן בלבם
ויקרבו, דברי רבי מאיר. אמר לו רבי יוסי, עשיתן כאלו עברו עליו את
הדין. אלא, השוכן בבית הזה יתן בלבד ותשמע לדברי חבריך ויקרבו:

מידות בג – בו

פרק ב – משנה ג

לפנים ממונו, סורג, גבוה עשרה טפחים. ושלש עשרה פרצות היו שם, שפרצום מלכי יון. חזרו וגדרום, וגזרו כנגדם שלש עשרה השתחויות. לפנים ממונו, החיל, עשר אמות. ושתים עשרה מעלות היו שם. רום המעלה חצי אמה, ושלחה חצי אמה. כל המעלות שהיו שם, רום מעלה חצי אמה, ושלחה חצי אמה, חוץ משל אולם. כל הפתחים והשערים שהיו שם, גבהו עשרים אמה, ורחבו עשר אמות, חוץ משל אולם. כל הפתחים שהיו שם, היו להן דלתות, חוץ משל אולם. כל השערים שהיו שם, היו להן שקופות, חוץ משער טדי, שהיו שם שתי אבנים מטות זו על גב זו. כל השערים שהיו שם, נשתנו להיות של זהב, חוץ משער נקנור, מפני שנעשה בהן נס. ויש אומרים, מפני שנחשתן מזהב:

פרק ב – משנה ד

כל הפתלים שהיו שם, היו גבוהים, חוץ מפתל המזרחי, שהכהו השורף את הפרה עומד בראש הר המשחה, ומתכּוּן ורואה בפתחו של היכל בשעת הזית הדם:

פרק ב – משנה ה

עזרת הנשים הייתה ארץ מאה ושלשים וחמש על רחב מאה ושלשים וחמש. וארבע לשכות היו בארבע מקצועותיה, של ארבעים ארבעים אמה. ולא היו מקורות. וכך הם עתידים להיות, שנאמר (יחזקאל מו), ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר, חצר במקצע החצר, בארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות. ואין קטרות אלא שאינן מקורות. ומה היו משמשות. דרומית מזרחית, היא הייתה לשכת הנזירים, ששם הנזירים מבשלין את שלמיהו, ומגלחין את שערן, ומשלחים תחת הדוד. מזרחית צפונית, היא הייתה לשכת העצים, ששם הפהנים בעלי מומין מתליעין העצים. וכל עץ שנמצא בו תולעת, פסול מעל גבי המזבח. צפונית מערבית, היא הייתה לשכת מצרעים. מערבית דרומית, אמר רבי אליעזר בו יעקב, שכחתי מה הייתה משמשת.

אָבֵא שְׂאוּל אוֹמֵר, שֵׁם הָיוּ נוֹתְנִין יֵין וְשִׁמּוֹן, הִיא הֵיטָה נִקְרָאת לְשֶׁכֶת בֵּית שְׁמֹנִיָּה. וְחִלְקָה הֵיטָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהַקִּיפּוּהָ כְצוֹצְרָה, שֶׁהַנָּשִׁים רוֹאוֹת מְלֻמְעָלוֹ, וְהָאֲנָשִׁים מְלֻמְטוֹן, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיוּ מְעַרְבִין. וְחֻמֶּשׁ עֲשָׂרָה מְעֻלוֹת עוֹלוֹת מִתּוֹכָהּ לְעִזְרַת יִשְׂרָאֵל, כְּנֶגֶד חֻמֶּשׁ עֲשָׂרָה מְעֻלוֹת שְׁבִתְהֵלִים, שְׁעֲלִיָּהוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּשִׁיר. לֹא הָיוּ טְרוּטוֹת, אֲלֵא מְקֻפּוֹת כְּחֻצֵי גֵרוֹ עֲגֵלָה:

פֶּרֶק ב - מִשְׁנָה ו

וּלְשִׁכּוֹת הָיוּ תַּחַת עִזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְתוּחוֹת לְעִזְרַת הַנָּשִׁים, שֶׁשֵׁם הַלְוִיִּם נוֹתְנִים כְּנֹרוֹת וְנִבְלִים וּמְצֻלְתִּים וְכָל כְּלֵי שִׁיר. עִזְרַת יִשְׂרָאֵל הֵיטָה אַרְבֵּי מֵאָה אִמָּה וְשִׁלְשִׁים וְחֻמֶּשׁ עַל רַחֲב אַחַת עֲשָׂרָה. וְכֵן עִזְרַת כְּהֵנִים הֵיטָה אַרְבֵּי מֵאָה וְשִׁלְשִׁים וְחֻמֶּשׁ עַל רַחֲב אַחַת עֲשָׂרָה. וְרֵאשִׁי פְּסָפְסִין מְבַדִּילִין בֵּין עִזְרַת יִשְׂרָאֵל לְעִזְרַת הַכְּהֵנִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, מְעֵלָה הֵיטָה שֵׁם, וְגִבּוּהָ אִמָּה, וְהַדּוּכָן נָתַן עֲלֶיהָ, וּבָהּ שָׁלַשׁ מְעֻלוֹת שֶׁל חֻצֵי חֻצֵי אִמָּה. נִמְצְאוֹת עִזְרַת הַכְּהֵנִים גְּבוּהָ מְעֻזְרַת יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי אִמּוֹת וּמְחֻצָּה. כָּל הָעִזְרָה הֵיטָה אַרְבֵּי מֵאָה וְשִׁמּוֹנִים וְשִׁבְעַת עַל רַחֲב מֵאָה וְשִׁלְשִׁים וְחֻמֶּשׁ. וְשִׁלְשׁ עֲשָׂרָה הַשְּׁתַּחֲוִיּוֹת הָיוּ שֵׁם. אָבֵא יוֹסִי בֶן חֲנַן אוֹמֵר, כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרִים. שְׁעָרִים דְּרוּמִיִּם סְמוּכִים לְמַעְרָב, שְׁעַר הָעֲלִיּוֹן, שְׁעַר הַדֶּלֶק, שְׁעַר הַבְּכוּרוֹת, שְׁעַר הַמַּיִם, וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שְׁעַר הַמַּיִם. שָׁבוּ מִכְּנִיסִין צְלוּחִית שֶׁל מַיִם שֶׁל נֶסוּף בְּחָג. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, וּבּוֹ הַמַּיִם מְפַפִּים, וְעֵתִידִין לִהְיוֹת יוֹצְאִין מִתַּחַת מִפְתָּן הַבַּיִת. וְלַעֲמֹתוֹ בְּצִפּוֹן סְמוּכִים לְמַעְרָב, שְׁעַר יְכַנְיָה, שְׁעַר הַקָּרְבָּן, שְׁעַר הַנָּשִׁים, שְׁעַר הַשִּׁיר. וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שְׁעַר יְכַנְיָה, שָׁבוּ יָצָא יְכַנְיָה בְּגִלּוֹתוֹ. שְׁבַמְזֻרַח, שְׁעַר נִקְנוֹר. וְשְׁנֵי פְּשָׁפְשִׁים הָיוּ לוֹ, אֶחָד מִיְמִינוֹ וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ. וְשְׁנַיִם בְּמַעְרָב, לֹא הָיָה לָהֶם שֵׁם:

מידות ג:א – ג:ד

פרק ג – משנה א

הַמִּזְבֵּחַ הָיָה שְׁלִישִׁים וּשְׁתַּיִם עַל שְׁלִישִׁים וּשְׁתַּיִם. עָלָה אִמָּה וְכַנֶּס אִמָּה, זֶה הַיִּסּוּד. נִמְצָא שְׁלִישִׁים עַל שְׁלִישִׁים. עָלָה חֲמֵשׁ וְכַנֶּס אִמָּה. זֶה הַסּוּבָב. נִמְצָא עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה עַל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה. מְקוֹם הַקְּרָנוֹת אִמָּה מִזֶּה וְאִמָּה מִזֶּה. נִמְצָא עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ עַל עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ. מְקוֹם הַלֹּדֶךְ רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים, אִמָּה מִזֶּה וְאִמָּה מִזֶּה. נִמְצָא עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע עַל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, מְקוֹם הַמְעַרְכָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִתְחַלֶּה לֹא הָיָה אֶלָּא שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים עַל שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים, כּוֹנֵס וְעוֹלָה בְּמִדָּה זוֹ, עַד שֶׁנִּמְצָא מְקוֹם הַמְעַרְכָּה עֶשְׂרִים עַל עֶשְׂרִים. וְכִשְׁעָלוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה, הוֹסִיפוּ עָלָיו אַרְבַּע אֲמוֹת מִן הַדְּרוֹם וְאַרְבַּע אֲמוֹת מִן הַמְעַרְב, כְּמִין גִּמָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל מג), וְהָאֲרִיִּאל שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה אַרְבָּע בְּשְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה רַחֲב רְבוע. יָכוֹל שְׂאִינּוּ אֶלָּא שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה עַל שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, כְּשֶׁהוּא אֹמֵר (שם) אֶל אַרְבַּעַת רְבַעִיו, מִלְּמַד שֶׁמֶן הָאֲמֻצֵּעַ הוּא מוֹדֵד שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה אִמָּה לְכָל רוּחַ. וְחוּט שֶׁל סִקְרָא חוֹגְרוּ בְּאֲמֻצֵּעַ, לְהַבְדִּיל בֵּין הַדְּמִים הָעֲלִיוֹנִים לְדְמִים הַתַּחְתּוֹנִים. וְהַיִּסּוּד הָיָה מְהֻלָּךְ עַל פְּנֵי כָל הַצָּפוֹן וְעַל פְּנֵי כָל הַמְעַרְב, וְאוֹכַל בְּדְרוֹם אִמָּה אַחַת, וּבַמְזֶרֶח אִמָּה אַחַת:

פרק ג – משנה ב

וּבִקְרוּן מְעַרְבִית דְּרוֹמִית הָיוּ שְׁנֵי נֶקֶבִים, כְּמִין שְׁנֵי חֲטָמִין דְּקִין, שֶׁהַדְּמִים הִנְתַּנִּין עַל יִסּוּד מְעַרְבִי וְעַל יִסּוּד דְּרוֹמִי, יוֹרְדִין בָּהֶן וּמִתְעַרְבִין בְּאִמָּה, וְיוֹצְאִין לְנַחַל קְדָרוֹן:

פרק ג – משנה ג

לְמַטָּה בְּרִצְפָה בְּאוֹתָהּ הַקְּרוּן, מְקוֹם הָיָה שֵׁם אִמָּה עַל אִמָּה, וְטַבְּלָא שֶׁל שֵׁשׁ, וְטַבְּעַת הָיְתָה קְבוּעָה בָּהּ, שָׁבוּ יוֹרְדִין לְשִׁית וּמִנְקִין אוֹתָהּ. וְכַבֵּשׁ הָיָה לְדְרוֹמוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ, שְׁלִישִׁים וּשְׁתַּיִם עַל רַחֲב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, וְרַבּוּבָה הָיְתָה לוֹ בְּמְעַרְבוֹ, שֶׁשֵּׁם הָיוּ נוֹתְנִים פְּסוּלֵי חֲטָאת הָעוֹף:

אֶחָד אַבְנֵי הַכֶּבֶשׁ וְאֶחָד אַבְנֵי הַמִּזְבֵּחַ, מִבְּקַעַת בַּיִת כָּרֶם. וְחוֹפְרִין לְמַטָּה
מִהַבְּתוּלָה, וּמִבֵּיָאִים מִשֵּׁם אַבְנֵים שְׁלֵמוֹת, שְׁלֹא הוֹנֵף עֲלֵיהֶן בְּרֹזֶל,
שֶׁהַבְּרֹזֶל פּוֹסֵל בְּנִגְיָעָה. וּבַפְּגִימָה לְכֹל דְּבָר. נִפְגְּמָה אַחַת מֵהֶן, הִיא פְּסוּלָה
וְכֹלן כְּשֵׁרוֹת. וּמִלְּבָנִים אוֹתָן פְּעָמִים בְּשָׁנָה, אַחַת בַּפֶּסַח וְאַחַת בַּחֲג.
וְהַיֵּכֶל, פְּעַם אַחַת, בַּפֶּסַח. רַבִּי אוֹמֵר, כָּל עֶרֶב שַׁבַּת מְלַבְּנִים אוֹתוֹ בְּמִפָּה
מִפְּנֵי הַדָּמִים. לֹא הָיוּ סְדִין אוֹתָן בְּכַפִּיס שֶׁל בְּרֹזֶל, שֶׁמָּא יִגַּע וַיִּפְסֵל,
שֶׁהַבְּרֹזֶל נִבְרָא לְקִצֹר יָמָיו שֶׁל אָדָם, וְהַמִּזְבֵּחַ נִבְרָא לְהֶאֱרִיךְ יָמָיו שֶׁל
אָדָם, אֵינֹו בְּדִין שְׁיוֹנֵף הַמְּקַצֵּר עַל הַמְּאֲרִיךְ:

מידות ג:ה – ג:ח

פרק ג – משנה ה

וְטַבְעוֹת הָיוּ לְצִפּוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ, שְׁשֵׁה סְדָרִים שֶׁל אַרְבַּע אַרְבַּע, וַיֵּשׂ אֲוֹמְרִים, אַרְבַּעָה שֶׁל שֵׁשׁ שֵׁשׁ, שְׁעָלִיהֶן שׁוֹחֲטִין אֶת הַקֹּדְשִׁים.
בֵּית הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצִפּוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ, וְעָלָיו שְׁמֹנֶה עֲמוּדִים נִנְסִין, וְרַבִּיעִין שֶׁל אֲרוֹז עַל גְּבִיהֶן, וְאַנְקָלִיּוֹת שֶׁל בְּרוֹזל הָיוּ קְבוּעִין בָּהֶם, וְשִׁלְשָׁה סְדָרִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁבָהֶם תּוֹלִין. וּמִפְּשִׁיטִין עַל שְׁלֹחָנוֹת שֶׁל שֵׁשׁ שְׁבִין הָעֲמוּדִים:

פרק ג – משנה ו

הַכִּיּוֹר הָיָה בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזִבְחַת, וּמִשׁוּדָּה כְּלָפֵי הַדְּרוֹם. בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזִבְחַת, עֲשָׂרִים וְשִׁתִּים אֲמָה. וְשִׁתִּים עֲשָׂרָה מַעְלוֹת הָיוּ שָׁם, רוֹם מַעְלָה חֲצִי אֲמָה, וְשִׁלְחָה אֲמָה. אֲמָה אֲמָה וְרִבְד שְׁלֹשׁ, וְרִבְד שְׁלֹשׁ. וְהָעֲלִיּוֹנָה, אֲמָה אֲמָה וְרִבְד אַרְבַּע. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָעֲלִיּוֹנָה, אֲמָה אֲמָה וְרִבְד חֲמֵשׁ:

פרק ג – משנה ז

פְּתַחוּ שֶׁל אוֹלָם, גָּבְהוּ אַרְבָּעִים אֲמָה, וְרַחְבוֹ עֲשָׂרִים אֲמָה. וְחֲמֵשׁ מִלְתָּאוֹת שֶׁל מִילַת הָיוּ עַל גְּבִיו. הַתְּחַתּוֹנָה עוֹדֶפֶת עַל הַפְּתַח אֲמָה מִזָּה וְאֲמָה מִזָּה. שְׁלֹמֶעֱלָה מִמֶּנָּה עוֹדֶפֶת עָלֶיהָ אֲמָה מִזָּה וְאֲמָה מִזָּה. נִמְצְאוֹת הָעֲלִיּוֹנָה שְׁלֹשִׁים אֲמָה. וְנִדְבָדָּה שֶׁל אֲבָנִים הָיָה בֵּין כָּל אַחַת וְאַחַת:

פרק ג – משנה ח

וּכְלוּנְסוֹת שֶׁל אֶרֶז הָיוּ קְבוּעִין מִכְתָּלוּ שֶׁל הַיֵּכָל לְכַתְּלוֹ שֶׁל אוֹלָם, כִּדִּי
שֶׁלֹא יִבְעֹט. וְשִׂרְשְׁרוֹת שֶׁל זָהָב הָיוּ קְבוּעוֹת בְּתַקְרַת הָאוֹלָם, שֶׁבָּהוּן פְּרָחִי
כְּהֵנָּה עוֹלִין וְרוֹאִין אֶת הָעֵטֶרֶת, שֶׁנֶּאֱמַר (זְכַרְיָה ו'), וְהָעֵטֶרֶת תִּהְיֶה לְחֵלֶם
וּלְטוֹבִיָּה וְלִידְעִיָּה וּלְחֹן בֶּן צַפְנִיָּה לְזִכְרוֹן בְּהַיֵּכָל ה'. גִּפְּוֹן שֶׁל זָהָב הִיְתָה
עוֹמֶדֶת עַל פְּתִיחוֹ שֶׁל הַיֵּכָל, וּמִדְּלָה עַל גְּבִי כְלוּנְסוֹת.
כָּל מִי שֶׁהוּא מִתְנַדֵּב עָלָה, אוֹ גִּרְגִּיר, אוֹ אֲשַׁכּוֹל, מִבֵּיא וְתוֹלָה בָּהּ. אָמַר
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרַבִּי צְדוּק, מַעֲשֵׂה הָיָה, וְנִמְנָנוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כְּהֻנִּים

מידות ד:א – ד:ד

פרק ד – משנה א

פְּתַחוּ שֶׁל הַיֵּכָל, גָּבְהוּ עֲשָׂרִים אַמָּה וְרַחְבּוֹ עֶשֶׂר אַמּוֹת. וְאַרְבַּע דְּלֵתוֹת
הָיוּ לוֹ, שְׁתֵּים בְּפָנִים וּשְׁתֵּים בַּחוּץ, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל מא), וּשְׁתֵּים דְּלֵתוֹת
לְהֵיכָל וְלִקְדָּשׁ. הַחִיצוֹנוֹת נִפְתְּחוֹת לְתוֹךְ הַפְּתַח לְכַסּוֹת עֲבִיו שֶׁל כְּתָל,
וְהַפְּנִימִיּוֹת נִפְתְּחוֹת לְתוֹךְ הַבַּיִת לְכַסּוֹת אַחַר הַדְּלֵתוֹת, שֶׁכָּל הַבַּיִת טוֹחַ
בְּזֶהָב, חוּץ כּוֹאֲחֵר הַדְּלֵתוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּתוֹךְ הַפְּתַח הָיוּ עוֹמְדוֹת,
וּכְמִין אֶצְטְרָמִיטָה הָיוּ, וְנִקְפְּלוֹת לְאַחֲרֵיהֶן, אֵלּוּ שְׁתֵּי אַמּוֹת וּמְחָצָה, וְאֵלּוּ
שְׁתֵּי אַמּוֹת וּמְחָצָה, חֲצִי אַמָּה מְזוּזָה מִכָּאן, וְחֲצִי אַמָּה מְזוּזָה מִכָּאן,
שֶׁנֶּאֱמַר (שם), וּשְׁתֵּים דְּלֵתוֹת לְדְלֵתוֹת שְׁתֵּים מוֹסְבוֹת דְּלֵתוֹת, שְׁתֵּים
לְדֵלֶת אַחַת וּשְׁתֵּי דְלֵתוֹת לְאַחֲרֵת:

פרק ד – משנה ב

וּשְׁנֵי פְּשָׁפְשִׁין הָיוּ לוֹ לְשַׁעַר הַגָּדוֹל, אֶחָד בְּצַפּוֹן, וְאֶחָד בְּדָרוֹם. שְׁבַדְרוֹם,
לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם, וְעָלְיוֹ הוּא מְפָרֵשׁ עַל יְדֵי יְחֻזְקָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר
(שם מד), וַיֹּאמֶר אֵלַי ה' הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֵא
בּוֹ כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר. נָטַל אֶת הַמַּפְתָּח וּפְתַח אֶת
הַפְּשָׁפֶשׁ, וְנִכְנַס לְהֵתָא, וּמֵהֵתָא לְהֵיכָל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּתוֹךְ עֲבִיו שֶׁל
כְּתָל הָיָה מְהַלֵּךְ, עַד שֶׁנִּמְצָא עוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי הַשַּׁעֲרִים, וּפְתַח אֶת
הַחִיצוֹנוֹת מִבְּפָנִים וְאֶת הַפְּנִימִיּוֹת מִבַּחוּץ:

פרק ד – משנה ג

וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֵה תְּאִים הָיוּ שָׁם, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּצַפּוֹן, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּדָרוֹם,
וּשְׁמוֹנֵה בְּמַעְרֵב. שְׁבַצַּפּוֹן וּשְׁבַדְרוֹם, חֲמִשָּׁה עַל גְּבִי חֲמִשָּׁה, וְחֲמִשָּׁה עַל
גְּבִיָּהֶם. וּשְׁבַמַּעְרֵב, שְׁלֹשָׁה עַל גְּבִי שְׁלֹשָׁה, וּשְׁנַיִם עַל גְּבִיָּהֶם. וּשְׁלֹשָׁה
פְּתָחִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֶחָד לְתֵא מִן הַיָּמִין, וְאֶחָד לְתֵא מִן
הַשְּׂמָאל, וְאֶחָד לְתֵא שְׁעַל גְּבִיו. וּבִקְרוֹן מְזַרְחִית צְפוֹנִית הָיוּ חֲמִשָּׁה
פְּתָחִים, אֶחָד לְתֵא מִן הַיָּמִין, וְאֶחָד לְתֵא שְׁעַל גְּבִיו, וְאֶחָד לְמִסְבָּה, וְאֶחָד
לְפִשְׁפֶּשׁ, וְאֶחָד לְהֵיכָל:

פרק ד – משנה ד

הַתְּחִתּוֹנָה, חֶמֶשׁ, וְרֶבֶד שֵׁשׁ. וְהֶאֱמַצְעִית, שֵׁשׁ, וְרֶבֶד שִׁבְעַ. וְהֶעֱלִינָה,
שִׁבְעַ, שְׁנָאֵמֹר (מֹלְכִים א ו), הִצִּיעַ הַתְּחִתּוֹנָה חֶמֶשׁ בְּאֵמָה רְחֹבָה
וְהִתִּיכְנָה שֵׁשׁ בְּאֵמָה רְחֹבָה וְהִשְׁלִישִׁית שִׁבְעַ בְּאֵמָה רְחֹבָה:

מידות דה – הא

פרק ד – משנה ה

וּמִסְבָּה הֵיְתָה עוֹלָה מְקָרָן מְזָרְחִית צְפוֹנִית לְקָרָן צְפוֹנִית מְעָרְבִית, שְׁבָה
הָיוּ עוֹלִים לְגָגוֹת הַתָּאִים. הָיָה עוֹלָה בְּמִסְבָּה וּפְנִי לְמַעְרָב. הֵלֶךְ עַל כָּל
פְּנֵי הַצָּפוֹן, עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְמַעְרָב. הִגִּיעַ לְמַעְרָב, וְהִפָּךְ פְּנִי לְדָרוֹם. הֵלֶךְ
כָּל פְּנֵי מְעָרָב עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְדָרוֹם. הִגִּיעַ לְדָרוֹם, וְהִפָּךְ פְּנִי לְמִזְרָח.
הָיָה מִוְהֵלֶךְ בְּדָרוֹם, עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְפִתְחָהּ שֶׁל עֲלִיָּה, שְׁפִתְחָהּ שֶׁל עֲלִיָּה
פְּתוּחַ לְדָרוֹם. וּבְפִתְחָהּ שֶׁל עֲלִיָּה הָיוּ שְׁנֵי כְּלוֹנְסוֹת שֶׁל אֲרוֹז, שְׁבָהוּ הָיוּ
עוֹלִין לְגָגָה שֶׁל עֲלִיָּה. וְרָאשֵׁי פְּסָפְסִין מְבַדִּילִים בְּעֲלִיָּה בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְבֵין
קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים. וְלוֹלִין הָיוּ פְּתוּחִין בְּעֲלִיָּה לְבֵית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, שְׁבָהוּ
הָיוּ מְשַׁלְּשִׁין אֶת הָאֲמָנִים בְּתַבּוֹת, כְּדִי שְׁלֹא יִזוּנוּ עֵינֵיהוּ מִבֵּית קֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים:

פרק ד – משנה ו

וְהַהִיכַל מֵאָה עַל מֵאָה, עַל רוֹם מֵאָה. הָאֵטֶם שֵׁשׁ אַמּוֹת, וְגָבְהוּ אַרְבָּעִים
אַמָּה, אִמָּה כִּיּוֹר, וְאַמָּתַיִם בַּיִת דְּלָפָה, וְאַמָּה תִּקְרָה, וְאַמָּה מְעֻזִּיבָה, וְגָבְהַ
שֶׁל עֲלִיָּה אַרְבָּעִים אַמָּה, וְאַמָּה כִּיּוֹר, וְאַמָּתַיִם בַּיִת דְּלָפָה, וְאַמָּה תִּקְרָה,
וְאַמָּה מְעֻזִּיבָה, וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מַעְקָה, וְאַמָּה כָּלָה עוֹרֵב, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
לֹא הָיָה כָּלָה עוֹרֵב עוֹלָה מִן הַמִּזְדָּה, אֲלֵא אַרְבַּע אַמּוֹת הָיָה מַעְקָה:

פרק ד – משנה ז

מִהַמְזָרְחַ לְמַעְרָב מֵאָה אַמָּה, כֶּתֵל הָאוֹלָם חָמֵשׁ, וְהָאוֹלָם אֶחָד עָשָׂר, כֶּתֵל
הַהִיכָל שֵׁשׁ, וְתוֹכוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה, אַמָּה טְרַקְסִין, וְעֶשְׂרִים אַמָּה בַּיִת קֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים, כֶּתֵל הַהִיכָל שֵׁשׁ, וְהֵתָא שֵׁשׁ, וְכֶתֵל הֵתָא חָמֵשׁ. מִן הַצָּפוֹן לְדָרוֹם
שְׁבָעִים אַמָּה, כֶּתֵל הַמִּסְבָּה חָמֵשׁ, וְהַמִּסְבָּה שֵׁשׁ, כֶּתֵל הֵתָא חָמֵשׁ, וְהֵתָא
שֵׁשׁ, כֶּתֵל הַהִיכָל שֵׁשׁ, וְתוֹכוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה, כֶּתֵל הַהִיכָל שֵׁשׁ, וְהֵתָא שֵׁשׁ,
וְכֶתֵל הֵתָא חָמֵשׁ, וּבֵית הוֹרְדָת הַמִּים שֵׁשׁ אַמּוֹת, וְהַכֶּתֵל חָמֵשׁ אַמּוֹת.
הָאוֹלָם עוֹדֵף עָלָיו חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִן הַצָּפוֹן, וְחָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִן
הַדָּרוֹם, וְהוּא הָיָה נִקְרָא בַּיִת הַחֲלִיפוֹת, שֵׁשׁ גוֹנְזִים אֶת הַסְּכִינִים.

וְהֵיכַל צֶרֶם מֵאַחֲרָיו, וְרָחֵב מִלְּפָנָיו, וְדוֹמָה לְאָרֶץ, שְׁנֵאמֹר (ישעיה כט), הוּא
אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חָנָה דָּוִד, מִהַ הָאָרֶץ צֶרֶם מֵאַחֲרָיו וְרָחֵב מִלְּפָנָיו, אִם
הֵיכַל צֶרֶם מֵאַחֲרָיו וְרָחֵב מִלְּפָנָיו:

פרק ה - משנה א

כָּל הָעֶזְרָה הֵיטָה אַרְבֵּי מֵאָה וּשְׁמוֹנִים וְשִׁבְעֵי עַל רָחֵב מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
וְחָמֵשׁ. מִן הַמְּזֻרָח לְמַעְרָב מֵאָה וּשְׁמוֹנִים וְשִׁבְעֵי, מְקוֹם דְּרִיסַת יִשְׂרָאֵל
אֶחָת עֶשְׂרֵה אֲמָה, מְקוֹם דְּרִיסַת הַכְּהֻנִּים אֶחָת עֶשְׂרֵה אֲמָה, הַמְּזֻבָּח
שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם, בֵּין הָאוֹלָם וְלַמְּזֻבָּח עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אֲמָה, הֵיכַל מֵאָה
אֲמָה, וְאֶחָת עֶשְׂרֵה אֲמָה לְאַחֲרֵי בַיִת הַכְּפֹרֶת:

מידות ה'ב – קינים א:א

פרק ה – משנה ב

מִן הַצָּפוֹן לְדָרוֹם מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ, הַכָּבֵשׁ וְהַמְזֻבָּח שְׁשִׁים וּשְׁתַּיִם.
מִן הַמְזֻבָּח לְטִבְעוֹת שְׁמוֹנֵה אַמּוֹת, מְקוֹם הַטִּבְעוֹת עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע, מִן
הַטִּבְעוֹת לְשִׁלְחָנוֹת אַרְבַּע, מִן הַשִּׁלְחָנוֹת וְלַנְּסִין אַרְבַּע. מִן הַנְּסִין לְכֶתֶל
הָעֶזְרָה שְׁמוֹנֵה אַמּוֹת, וְהַמּוֹתֵר בֵּין הַכָּבֵשׁ לְכֶתֶל וּמְקוֹם הַנְּסִין:

פרק ה – משנה ג

שֵׁשׁ לְשָׁכוֹת הָיוּ בְּעֶזְרָה, שָׁלֹשׁ בַּצָּפוֹן וּשְׁלֹשׁ בַּדָּרוֹם. שְׁבַצְפוֹן, לְשַׁכַּת
הַמֶּלֶח, לְשַׁכַּת הַפְּרוּהָ, לְשַׁכַּת הַמְּדִיחִים. לְשַׁכַּת הַמֶּלֶח, שָׁם הָיוּ נוֹתְנִים
מֶלֶח לְקָרְבָן. לְשַׁכַּת הַפְּרוּהָ, שָׁם הָיוּ מוֹלְחִין עוֹרוֹת קִדְשִׁים, וְעַל גִּגֵּה הָיָה
בֵּית הַטְּבִילָה לְכַהֵן גָּדוֹל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים. לְשַׁכַּת הַמְּדִיחִין, שָׁם הָיוּ
מְדִיחִין קִרְבֵי הַקִּדְשִׁים. וּמִשָּׁם מְסַבֵּה עוֹלָה לְגַג בֵּית הַפְּרוּהָ:

פרק ה – משנה ד

שְׁבַדְרוֹם, לְשַׁכַּת הָעֵץ, לְשַׁכַּת הַגּוֹלָה, לְשַׁכַּת הַגְּזִיִּת. לְשַׁכַּת הָעֵץ, אָמַר רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, שִׁכַּחְתִּי מֵהַיְתָה מְשֻׁמֶשֶׁת. אֲבָא שְׂאוּל אֹמֵר, לְשַׁכַּת
כָּהֵן גָּדוֹל, וְהִיא הִיְתָה אַחֲרֵי שְׁתִּיָּהּ, וְגַג שְׁלִשְׁתָּן שָׁוָה. לְשַׁכַּת הַגּוֹלָה, שָׁם
הָיָה בּוֹר קְבוּעַ, וְהַגְּלָגֶל נִתּוֹן עָלָיו, וּמִשָּׁם מְסַפִּיקִים מַיִם לְכָל הָעֶזְרָה.
לְשַׁכַּת הַגְּזִיִּת, שָׁם הִיְתָה סְנֵהֲדָרֵי גְדוֹלָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵת וְדָנָה אֶת
הַכֹּהֲנָה, וְכֵהֵן שְׁנַמְצָא בּוֹ פְּסוּל, לוֹבֵשׁ שְׁחוּרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים, וַיּוֹצֵא
וְהוֹלֵךְ לוֹ. וְשִׁלָּא נִמְצָא בּוֹ פְּסוּל, לוֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף לְבָנִים, נִכְנָס
וּמִשְׁמֵשׁ עִם אַחֲיוֹ הַכֹּהֲנִים. וַיּוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים, שִׁלָּא נִמְצָא פְּסוּל בְּזִרְעוֹ
שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן, וְכֵךְ הָיוּ אֹמְרִים, בְּרוּךְ הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שִׁלָּא נִמְצָא
פְּסוּל בְּזִרְעוֹ שֶׁל אֶהְרֹן. וּבְרוּךְ הוּא, שֶׁבָּחַר בְּאֶהְרֹן וּבְבָנָיו לְעַמֵּד לְשֵׁרֵת
לְפָנַי ה' בְּבֵית קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים:

הדרן עלך מסכת מידות
מזל טוב!

מסכת קינים
פרק א – משנה א

חֲטָאת הָעוֹף נְעֻשִׁית לְמִטָּה, וְחֲטָאת בְּהֵמָה לְמַעְלָה. עוֹלַת הָעוֹף נְעֻשִׁית לְמַעְלָה, וְעוֹלַת הַבְּהֵמָה לְמִטָּה. אִם שָׁנָה בָּזָה וּבָזָה, פָּסוּל. סֵדֶר קָנִים כִּדּוּמָה הַחֹבֶבֶה, אֶחָד חֲטָאת וְאֶחָד עוֹלָה. בְּנִדְרִים וּנְדָבוֹת, כָּלֵן עוֹלוֹת. אִיזָהוּ נֶדֶר, הָאוֹמֵר הָרִי עָלַי עוֹלָה. וְאִיזוֹ הִיא נְדָבָה, הָאוֹמֵר הָרִי זֶה עוֹלָה. מֵה בֵּין נִדְרִים לְנְדָבוֹת. אֶלָּא שֶׁהַנְּדָרִים, מֵתוֹ אוֹ נִגְנְבוּ, חִיבִים בְּאַחֲרֵי־וְתָם. וְנְדָבוֹת, מֵתוֹ אוֹ נִגְנְבוּ, אֵין חִיבִים בְּאַחֲרֵי־וְתָן: